

ne Ion Botezătorul, mi zisese să-l duc în in-
kisoape.

Aceasta era poate destul pentru Epodă; dar
nu era destul mi pentru Epodiada.

Ea avea o fată frumoasă, pe care o
numea tetrapaxul, care nu se putea să nu-i facă pe
voie ori ce i arăta fi cerșitor; această fată fusese fire-
ște partea mamei sale. În mizokul unei serbă-
tori, Epodă o rugă să joace; dar ea nu vră decât
cu învoială ca tetrapaxul să-i jure de a împlini în-
tâia sa dorință. — Epodă jure, îndatopîndu-se de a
face tot ce i s'ară cere, numai să fie în măsura pu-
terii sale. — Fata Epodiadei danșă, mi dau' aceea
ceară cană și Ion Botezătorul.

Epodă era lerată prin căvintul său; cană
și Ion Botezătorul fă adăsu pe un taler de aur,
mi, ca fată sănușă, frumoasă omșchidă deșese tale-
ră și la picioarele mamei sale....

Aceasta era un esemplu de soartă ce era pu-
stră și Iisus.

Iisus dar căueta mai bine să pete la oa-
re-care denrtape de cetate. Betania, ce se afla
numai cinci-sprezece stadii de Ierusalim, era ne-
vzută de acesta, fiind zidită la noalele despre pe-
șrită ale mântului Olivilor. Ea se căveniă foarte
bine și Iisus ca să stea acolo, mi kiară acolo pe-
nasse.

Între acestea, avia se pesuindă șomotsul des-
ce veștea și, mi un fapiseș numit Simon Lepro-
ș, kiară pe Iisus la un cînză.